



دفتر مقام معظم رهبری
وزارت عالی تعلیم و تربیت

İslam İnkılabı Rehberinin, "Eğitim İşleri", "Öğrenci" ve "Sanatçılar" şehidleri kongreleri yürütme heyetlerini kabulündeki konuşmasının tam metni - 26 /Feb/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim

Çok nurlu, ıtırılı, anlamlı ve muhtevalı bir toplantıdır. Şehid olarak bu toplantıda tanıtılanlar toplumun elitleri ve en seçkinlerindendirler, öğrencilerdendir, sanatçılardandır, öğretmenlerdendir, öğrencilerdendirler; bu da şu gösteriyor ki Allah yolunda fedakarlık ve bu yolda şehadet toplumumuzun muhtelif kesimlerinde yaygınlaşmıştır ve bu da çok önemli bir mevzuudur. Üniversite hocası gidip şehid oluyor, sanatçı gidip şehid oluyor, öğrenci gidip şehid oluyor. Kutsal savunma alanımızın bu fedakar isimlerinden büyük bir bölümü (ki onların isimleri şu anda cadde ve sokaklarımızın, merkezlerimizin ziynetlerindedir ve fotoğrafları yaşam alanımızı süslemektedir) bunlardan bazıları gerçekten de dehaydılar, sanatçıydılar, öğretmendiler, hocaydılar, gitti ve kendi canlarını, kendi yaşamlarını, maddi hayatta en değerli varlıkları hayatlarını Allah yolunda, hedefleri uğruna hediye ettiler, takdim ettiler ve bu çok önemlidir.

Anma toplantıları cihad hareketinin ve şehadet olayının bir devamıdır. Şehitlerimizin adı tekrarlanmayacak, anılmayacak, saygı gösterilmeyecek olsaydı, onların aileleri toplumda bir kültüre çevrilmeyecek olsaydı bugün bu değerli anıların büyük bir bölümü unutulmuş olurdu. Şehadet hareketi sonucu toplumda oluşan bu büyük değerler unutulmaya yüz tutmuştu. Bu unutulma olayının bundan böyle tahakkuk bulmasına müsaade etmeyin. Her geçen gün şehitlerin anısı, isimlerinin tekrarlanması, şehitlerin yaşamlarından ince noktaların çıkarılması, gerekli derslerin alınması toplumumuzda yaygınlaşmalıdır. Eğer bu tahakkuk bulursa işte o zaman Allah yolunda gerçek manada mücadele, savaş anlamında olan şehadet meselesi artık toplumda kalıcı olur. Böyle olunca da artık toplumumuz açısından yenilginin hiçbir anlamı kalmaz ve yenilgi kavramı diye bir şey kalmaz. Aynı Hüseyin bin Ali (as) olayı gibi; bugün Hz. İmam Hüseyin (as)ın şehadetin 1300 küsur yıl geçiyor ve her geçen gün bu olay, bu hadise daha belirgin ve daha canlı olmakta. Bu olay kendi içinde bir takım mazmunları barındırmaktadır ki bu mazmunlar İslami toplumun varlığı açısından zaruridir, bu mazmun ve kavramlar yaygınlaşmayacak olsaydı bugün İslam'dan, İslami maariften ve Kur'andan da hiçbir eser kalmazdı. Burada da durum aynen böyledir; şehitlerin adının ve anısının unutulmasına veya toplum içinde eskimesine müsaade etmeyin; elbette bu hususta gerekli yeni metotlara baş vurulmalıdır, bayların gerçekleştirdiği ve çok değerli olan bu anma toplantıları sadece muhteşem bir terhim ve fatiha merasimi değildir, bu toplantıların kendine özgün mana ve mefhumları bulunuyor; şehadeti anlamlaştırılmalı, şehidi tanımlamalı, şehadet kültürünü toplumda kalıcı kılmalı. Şehidle ilgili olarak Allah Taala bunların hayatta olduklarını buyuAllah [1] وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ

یولوندا öldürülenlere de ölü demeyin, (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي)

سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

Allah yolunda öldürülenleri ölü sanma. Onlar diridir ve Rableri katında rızıklanırlar. Ferah-fahûr bir halde [2])

Allah'ın onlara ettiği lütuf ve ihsânlarla.. Bunlar

Kur'anı Kerim'in ayetleridirler ve bunlar bir müsülmân'ın kesinlikle göz ardı edemeyeceği bir maarif ve tanının gerekleridir. Bu maarif'i her zaman dikkate almak gerekir. Kur'anı Kerim'in bu ayeti bunların hayatta olduğunu beyan buyuruyor, hayat ise gerçek manada bir hayattır, manevi bir hayattır ve Allah Taala'nın katından rızıklanmaktadırlar; yani sürekli olarak Allah'ın lüfuna mahzardırlar, "Ferah-fahûr bir halde Allah'ın onlara ettiği lütuf ve ihsânlarla" Hayat ve ölüm sınırının öte yanında ne var? İnsanlar o meçhul alemde ne biliyorlar? Şehitlerle ilgili biliyoruz ki bunlar mutludurlar, mesrurdurlar, sevinç içindedirler ve "Ferah-fahûr bir halde Allah'ın onlara ettiği lve onlar, henüz kendilerine katılmayanlara [3] وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ



müjde vermeyi isterler... Yani

bizimle konuşuyorlar, bize hitap ediyorlar, korku ve hüznü kapılmayı reddediyorlar; “لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ”[4] fakat artlarından gelmekte olanlara da bilin ki ne korku vardır onlara, ne de mahzun olurlar.. Bizler kendi zaaflarımızdan ötürü korkuya kapılmakta, mahzun olmaktadır; bunlar bize korku ve mahzun olmanın olmadığını belirtiyorlar, bu ayetin tefsiri ile ilgili var olan ihtilaflardan dolayı bunu ya bize söylüyorlar veya kendilerine; korku ve hüznü yok ediyorlar. Bir halk için bir harekette, kendi ilerlemesinde gerçekten de korku içinde olmaması, mahzun olmaması ne kadar önem taşır ve bu şehitlerin bize mesajıdır ve bu mesajı işitmeliyiz sizler bu toplantılarla, bu topluluklarınızla bu mesajları başkalarına iletmekle görevlisiniz.

Kardeşimiz[5] iyi bir hususu hatırlattılar. Dediler ki şehitleri anmak amacıyla toplantılar düzenlendiğinde bu toplantılara katılanların ne kadar üst düzey makam ve mevkileri olsa da onların bu toplantılara değer vermektense öteye bizzat bu toplantılar onlara bereket ve önem, marifet ve hidayet kazandırıyor. Meselenin hakikati de budur. Bu toplantıların bunun gibi bereketlere sebep olmasına özen gösterin, bunları yaygınlaştırın, bu kültürü toplumda yayın. İran halkı büyük bir iş başardı, azim bir olaya imza attı. Talancılar, zorbalar ve kudretlilerin zorbalıkları ekseninde olan dünyada ve mustaz'af halkların dünyanın muhtelif yerlerinde sürekli olarak zorbacıların baskısı altında olduğu bir dünyada bir varlık ve bir kimlik başını yüceltti ve bizim yanlış olarak nitelediğimiz bu yanlış hareketi tam kararlılık ve açıklıkla nefyettiler, karşı çıktılar. Bu ise İran halkının çabasıdır. İran halkı sultacılık ve sultanın kabul edilmesine dayalı sulta düzenini nefyetti. Talancı gücünün dünyasının temeli sultacı ve sultayı kabul edenler ayırımına dayalıdır; elbette bu durum geçmişe oranla çok daha yaygın ve fazladır; çünkü bugün sulta araçları 100 yıl veya bin ve beş yıl önceyle mukayese edilmeyecek derecededir. Nitekim bugün sultacılar mazlumlar ve mustaz'aflara daha fazla musallat olma imkanına sahiptirler ve bu imkanlarından azami olarak yararlanmaktalar; kaynakları talan ediyorlar, kültürleri yok ediyorlar, insanları zillate sürüklüyorlar, mazlum ve mahrum halklar içerisinde açlığı yaygınlaştırmaktalar, ve diğer bir çok facialar... Bu hareketin karşısında İslam İnkılabı adında bir hareket, bir değer ortaya çıktı; bu hareket vahiy, ilkesine, ilahi ilkeye, ahlaki ilkeye, ilahi harekete ve Kur'anı Kerim'in açıklıkla beyan ettiği ilkeye dayalıdır; bu İran halkının hareketidir. Elhamdulillah bu hareket her geçen gün gelişerek yaygınlaşmıştır.

Biz, İslami hedefleri tamamıyla ülkeye hayata geçirdiğimiz, istediğimiz hedeflere ulaştığımız gibi bir iddiamız yoktur, imkanlarımız sınırlıdır ve istediğimiz amaçları tama olarak gerçekleştirilmemiş olabiliriz ama kendi hareketimizi sürdürdük, bu zirveye doğru hareket halindeyiz. Bu harekette bizleri pişman ettirmek, vazgeçirmek istediler ama başaramadılar, durdurmak istediler ama başaramadılar; bizleri geri döndürmek istediler, evet zirveye ulaşamadık ama bu etekten önemli bir miktarda ilerleme kaydettik ve bu hareket halen devam etmektedir, bu amaçta ısrarcıyız ve bu hedefimizde inşallah her geçen gün daha ısrarcı olacağız ve hareketimiz durmayacak. Günün birinde bazıları düşünmekte ve hatta bazıları dillendirmekteydi ki baylar siz bu gençleri cephelere sevk etmektesiniz; oysa onları biz zorla götürmüyorduk, bizzat onların kendileri, kendi istekleriyle gelmekteydiler, hatta engellenmek isteyenler bile muhtelif hilelere baş vurarak kendi yakınlarını cepheye gitme konusunda ikna ediyorlardı. Üniversiteler boşalıyordu, ilim duraksıyordu, onların hareketi, mücadelesi, çabası bizlerin kendi bilimsel hareketimizde toplumdaki öteki hareketlere oranla daha fazla ilerleme ve gelişme kaydetmemize sebep olmuştur. Elhamdulillah bugün ülke çapında bilimsel alanda kabul edilebilir bir düzeydeyiz; iftihar olunması gereken bir durumdayız; ama günü bu vaziyet tasavvur dahi edilmiyordu; hatta o gün bu elitin, sanatçının, öğrencinin, hocanın, öğretmenin cepheye gitmeleri ve orada şehid düşmeleri durumunda ülkede boşluk oluşacağı belirtiliyordu. Ama Allah yolunda Şehadet ve cihadın bereketinin bununu çok ötesinde olduğu gerçeği artık kesinlik kazanmıştır. Onlar gittiler ama bugün elhamdulillah ilim aleminde, sanat alanında, muhtelif birimlerde parlayan güzide insanlar ortaya çıktı. Yani bunlar dünya genelinde ve uluslar arası düzeyde tanıtılacak seviyededirler. Bunlar bir halkın hareket ve mücadelesinin, cihadının bereketi sayesinde ve bu devam edecek, ilerleyecek.

Ben kesin olarak inanıyorum ki ülkenin temel ihtiyaçlarından biri şehitlerin adının canlı tutulmasıdır: Gerek dindar ve mukaddes içerikli insanlar ve gerekse pek dindar olmayıp da kendi ülkelerine alaka duyan, halkın kaderiyle ilgilenen kimseler açısından bu bir gerekliliktir. Kim nasıl düşünüyorsa düşünsün şehitlerin anılması bu ülkenin geleceği açısından hayati ve zaruri bir önemi haizdir. Şehadet kültürü yani tüm halk içerisinde ve hatta İslam dünyası



ve hatta beşeriyet için uzun vadeli hedefler doğrultusunda kendimizden yatırım yapma kültürüdür. Bu kültür eğer toplum içerisinde kurumsallaştırılırsa günümüz batı dünyasının her şeyi kendisi için ve sadece kendi muhasebesiyle isteyen ferdiyetçi kültürünün tam tersidir. Yani “وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ”^[6] yani onları kendilerine öncelik veriyorlar. — Bunlar isarda bulunanlar, fedakarlık gösterenlerdir, toplum ve halk için fedakarlık kültürünü, kendini feda etme kültürünü. İşte bu kültür eğer genelleşirse, ülkeler ve halklar eğer bu kültürü elde ederse kesinlikle duraklamayacaklar, geriye dönmeyecek ve sürekli ilerleme kaydedecekler. İşte sizin bu çabanız böyle bir kültürün ihyasıdır. Bunun için böyle bir işte katkıda bulunan, çaba gösteren, gayretleri olan tüm bacı ve kardeşlerimden teşekkür eder, başarılı olmanızı temenni ederim. Bugün burada hazır bulunan bu üç grup, “sanatçı şehitlerini anma kurulu”, “öğrenci şehitleri anma kurulu” ve “eğitim alanı şehitleri anma kurulu” bunların her biri kendi haddi zatında çok değerli, anlamlı ve muhtevalı bir çalışma gerçekleştirmişlerdir ve inşallah bunun etkilerini toplum içinde müşahede edeceğiz.

Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullah

^[1] - Bakara suresi 154. Ayetin bir bölümü

^[2] - Alı İmran suresi 169. Ayet ve 170. Ayetin bir bölümü

^[3] - Yukarıdaki Ayet

^[4] - Yukarıdaki ayet

^[5] - Hüseyin Misafir Astane

^[6] - Haşr suresi 9. Ayetin bir bölümü